

Merihobud on kujunenud Tanel Veenre üheks tuntumaks motiiviks – neid leiab prossidelt, kaelaehetelt, mansetinööpidelt.

samuti tõeliselt hinnata oskavad, on teised kunstnikud ise. Paraku napib neil selleks Taneli sõnul enamasti raha. Siis leiavad kunstnikud kaunite teoste omandamiseks ka muid viise, näiteks vahetamine. “Me ostame Aldoga (Järvasoo – toim) ka jõudu mööda kunsti, Aldo armastab seda ka väga. Koduseintel on klassikud nagu Evald Okas, Malle Leis, Uno Roosvalt ja Mall Nukke koos verinoorte kunstnikega,” mõtiskleb ta.

Tanel leiab, et kunsti ostmine sõltub suuresti prioriteetidest: inimene võib osta oma viimase raha eest teda tõesti kõnetava kunstiteose ja samas on inimesi, kellel on vajalik raha kogu aeg olemas, aga nad ei osta ealeski kunsti. “Ma ei ütle, et üks lähenemine on parem kui teine. Aga vaadates, millele kulutavad superrikkad oma raha, tundub see tihti pigem karikatuurse *show-off*ina,” ütleb ta.

“Kunst ongi minu auto, mida mul oleks ilmselt rohkem, kui mul oleks vahendeid. Reisimine ja elukeskkond on asjad, millele ma ka raha kulutaksin. Ma püüan endale küll vähem asju soetada, et kodu ei muutuks muuseumi tagatoaks. Aga mulle meeldivad hirmsasti erilised antiikesemed ja kivid – erilise lihvi ja tooniga poolvääriskivile võin ma kulutada poole oma kuupalgast. Kuigi selle raha eest saaks osta näiteks jope ja kingad, aga jope võib mul olla kulunud ja varrukaotsad täiesti võidunud, ma ostan pigem selle kivi. Need seisavad küll hunnikus, mitte väarikates sametkarpides, aga mulle meeldib, kui asjad on lihtsalt.”

VIIMANE ASI, MILLELE TANEL RAHA KULUTAKS, on riided. Kuigi Tanel H&Mist naljalt ei osta, ei tähenda see, et oma igapäevaelus kannaks ehtekunstnik

vaid kalleid disainerrõivaid. Otse vastupidi – Tanel ütleb, et ta pole eriline stiiliinimene. Hommikul paneb kapist selga selle, mis ette jääb. Auguga sokid pole probleem. Kui rääkida erilisematest hetkedest, siis meeldib talle kanda teiste kunstnike loomingut. “Mulle näiteks väga meeldib Uniqlo, mis on soodne, uuenduslik ja lihtsa vormiga disaini armastav Jaapani kaubamärk. See moekett on innovaatiline ja neil on väga lihtsad vormid. Vahel meeldib mulle kanda ka mingeid disainerasju, aga riided on viimane asi, millele ma raha kulutan. Ketlin Bachmann on teinud mulle näiteks imelise sametvesti ja Riina Põldroos püksid – aga seda ikka ehte eest,” loetleb ta.

Ehtekunstnikuna ei suutu Tanel halvasti isegi kiirmoekettides müüdavatesse odavatesse ehetesse. “Ma suhtun maailma paljususse suure empaa-

POOD.ROMANTAVAST.EE

TALLINN LONDON

EST. 1923